קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זוג לשני. פי' ב] רבינו יעקב פירש"י ולילגתיו שאינו עיקר. ופירש רבי דלרבותא נקט סתומה דלא מבעיא מפורשת כגון שנפרדו ג] הקיינן זה מזה ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה ד] תו לא סמך זה לזה כלל ופשיטא דאם פרח האחד שיקח זוג לשני אלא אפילו קן סתומה שעדיין ה] הס יחד ועומדין יחד להתפרש אלקא דעתך כי פרח האחד שימות הנשאר קמ"ל. ולא מיבעיא פרח לאויר העולם כי שמא ישוב ו] כל אחד ואחד כדינו ולהכי כי עדיין נמי לא חזר יקח זוג לשני אלא אפילו פרחה לבין המתות שעתה אינו יכול לשוב שנתערב בהם יקח זוג לשני. ז] ולבין המתות נמי פירוש ואינו קרוי הבדלה מחבירו אלא אפילו מת אחד יקח זוג לשני: **פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד** ח] **שבנגדו.** זהו כלל אחד שעושה ואחרי כן מפרש [ב] כיצד ב' נשים לזו שני קיינן ולזו ב' קיינן פרח פרילה מזו לזו פוסל אחד בהליכתו פי' ממקום שפירש פוסל אחד מלבד הוא עצמו שפסול ט] למקום שמעורב או הוא או אחד י] אם שפרח פרילה אחת משני קיינן ונתערב לשני קיינן אחריס הרי ג' פרילין לבד וה' פרילין לבד בג' פרילין אינו יכול להקריב רק ב' אחד לחטאת ואחד לעולה דאם יעשה שתיהן עולות א"כ נקבעה השלישית יא] (ז) ואותו שפרח לחטאת ולא יוכל לעשות בה' פרילין רק שני חטאות דהוה ליה חטאת שנתערבה בחובה כדתנן בפ"ק [מ"ב] דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועכשיו נמי דלא קבעינן אותו שפרח לא חטאת ולא עולה אין כשר בה' פרילין רק שני חטאות ושני עולות דאי עבד ג' חטאות או ג' עולות שמא יעשה מן השני קיינן של אשה אחת ולא מן המעורב ואין בשני קיינן אלא שני עולות ושני חטאות יב] וזה פסול או אחד במקום שמתערב ופוסל אחד כנגדו יג] ממקום שנפרש ונבדל משם כדפרישית. וכי חזר ופרח מן האמשה פרילין לג' פרילין שעתה יש ד' פרילין בכל מקום פוסל אחד בחזירתו ממקום שפרח שני זה מלבד הוא או אחד שפסול במקום שמתערב לשם ועתה אין יכולין להקריב בארבעה אלו אלא אחד חטאת ואחד עולה. וכן בארבעה אחריס דדילמא יד] פרח שנית פרילה אחת מאותה שני קיינן ולא אותו שנתערב שם תחלה ונשאר טו] שם ג' פרילין מן השני קיינן ואחד שפרח שם לראשונה וכן במקום השני ואי עבד בחד מקום שתי עולות וחטאת אחת נקבע אותו שפרח לבד השני לחטאת ולא יוכל להקריב אלא חטאת אחת ולא שני חטאות דדילמא כל הג' חטאות שנעשו מכאן ומכאן נעשו השני קיינן מאשה אחת ולכך אם ירצה יעשה בכל מקום עולה אחת וחטאת אחת או שתי עולות וחטאת אחת בלד זה ובלד אחר חטאת אחת או ב' חטאות ועולה אחת בלד זה ובלד אחר עולה אחת. ואם פרח וחזר מזה לזה לא הפסיד כלום בפריחה זו וחזרה זו שאפילו מעורבות כל הח' פרילין שבארבעה הקיינן יחד: **אין פחות מב'.** פירוש שני קיינן כשרין בהן שתי עולות ושתי חטאות טז] אבל ג' חטאות או ג' עולות לא מצי עביד דדילמא עביד להו משני קיינן של אשה אחת שהן שני חטאות ושתי עולות: [ג] **אחת לזו שתים לזו אלא לזו ד' לזו ד' לזו שב לזו שבע לזו.** וכולם סתומות. פרח מן הראשונה לשניה מיד נפסל אותו שנשאר יחיד בראשונה דאי יעשנו חטאת יהא נקבע אותו שפרח לעולה ולא יוכל להקריב בשניה ובקיינן אחרות שנתערב בהו רק עולות מחצין כדין עולה שנתערבה בחובה דאין כשר אלא מנין עולות שבחובה [פ"ל מ"ב]. וכי פרח מן השניה לשליש שמא מגופה של שניה פרח ונתערב בשלישי ואותו שפרח מן הראשונה לשניה נשאר שם בשניה ואינו יכול לעשות מן השניה רק שני פרילין אחד חטאת ואחד עולה דאי עביד שני עולות שמא מן הפרילין של גוף השניה יעשה ואם כן יהיה נקבע אותו שפרח בשלישי לחטאת ולא יוכל לעשות בשלישי רק מחצין חטאות. וכן כי פרח מן השלישי לרביעית שמא מגופה של שלישי הוי אותו שפרח ולא נשאר רק חמשה פרילין ופרילה מן השניה שנתערב בהן ואינו יכול לעשות בשלישי רק שני חטאות שנתערב ברביעי. וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית אין כשר ברביעית אלא שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי פרח מחמישית לששית פסל בחמישית קן אחד ואין כשר בהן אלא ארבעה חטאות וארבעה עולות. וכן כי פרח מששית לשביעית אין כשר בששית אלא חמשה חטאות וחמשה עולות דאי עביד ששה עולות יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת ולא יוכל לעשות בשביעית רק שבעה חטאות. וכי חזר מן השביעית ופרח אחד בששית שמא אינו אותו שפרח בתחילה מן הששית אחזר אלא מגופה של שביעית פרח יז] להששית ונפסל בשביעית ב' פרילין ואין כשר בהן אלא ששה חטאות וששה עולות דאי עביד שבעה חטאות יהא נקבע אותו שפרח ונתערב בששית ובאחריס לעולה ולא יוכל להקריב רק עולות מחציין פרילין ואחיין השניה פסולין כדין עולה שנתערב בחובה. וכי פרח מן הששית לחמישית נפסל בחזרה זו עוד קן אחד ואין כשר בששית רק ארבעה חטאות וארבעה עולות דשמא מן הששית פרח מגופה אחד לשביעית ואחד לחמישית בחזרה ולא נשאר רק עשרה פרילין מגופה ואי עביד חמשה חטאות וחמשה עולות דילמא השניס פרילין יח] שברחו ממנה יהו קריבין עולות שתיהן ואז יעשו בשם קיינן שבעה עולות או שמא יהו עשויין שתיהן חטאות ובשם קיינן אין יכולין לעשות רק שם חטאות ושם עולות. וכי חזר מן החמישית לרביעית אין כשר בחמישית רק שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי חזר מן הרביעית לשלישית אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות דאם יעשה שלשה חטאות שמא יעשה מן השניס שפרח מן הרביעית אחד בשלישית ואחד בחמישית שני חטאות הרי חמש חטאות ואין יכולין לעשות מארבעה קיינן אלא ארבעה חטאות לכך אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות. וכן כי חזר מן השלישית לשניה אין כשר בשלישית רק פרילה אחת לחטאת ואחת לעולה. ויש תימה על זה נהי דמן השלישי פרח שתים ברביעית בהליכה ואחת בשניה בחזרה מ"מ נשאר מגופה של שלישי ארבעה פרילין ולמה לא יעשה שני חטאות ושני עולות דכי נמי עשו אותו שפרח ברביעית עולה או חטאת מה בכך בשלשה קיינן יכול להיות שלשה עולות ושלשה חטאות ומאותו שפרח בקן שניה בחזרה לא קתני שניה אין לה כלום והל"ל בשלישית שתי קנים ובשניה אין לה כלום או שניה אין לה כלום

שיטה מקובצת א) לו עיין בתוס' יומא (דף סה ע"ב) ד"ה ומשום: ב) פי' הרב רבינו יעקב הלוי כו' וכ"י פי' דלף לרבותא דרישא נקט כו' והשאר נמחק: ג) שנפרדו הפרילין זה מזה: ד) לעולה דמו לא שייך זה לחי: ה) שעדיין הן היו בני בקעה דהדדי מינהו ועומדין עתה להתפרש סד"ל: ו) ישוב ויוכלו כל אחד ואחד להקריב כדינו: ז) לשני ולא מבעיא לבין המתות דאכתי איכא בעולה ואינו קריי: ח) כנגדו אות ש' נמחק: ט) שפסול במקום אות ג' נמחק: י) אחד משם פרח אות ש' נמחק: יא) השליש לחטאת ואותו: יב) חטאות וחטו פסול הוא או: יג) כנגדו במקום שנפרש אות מ' נמחק: יד) דדילמא אותה פרילה שפרחה אינא חיא מאותה: טו) ונשאר לשם ג': טז) חטאות דאם תעבר הוה אינא אלא ב' ועשים לזו ושנים לזו ומתה אינא אלא ב' חטאות ושתי עולות: יז) פרח ונפסלו בשביעית אינא להששית ל"ש והוא יחד: יח) פרילין שפרחו ממנה אות ב' נמחק: יט) הוי זה הדין דיקא זוג לשני ולא נקט סתומה אלא: כ) שם וכן המפורשת לחטאת כדאמר: כא) כנגדו זהו כלל מיהא עם נמחק:

מסורת הש"ס

(א) מיר יב.

הגהות הב"ח

(א) מפרש ד"ה פרח לבין הקריבות וכו' ל"ל נקבעה השליש לחטאת ואותו שפרש ג"כ לחטאת:

יעיר קינו

(א) במקום השני עשו גם כן חטאת כל"ל. ב) ל"ל במניעת. ג) ל"ל מלקן.

פי' הראב"ד

לבית הדשן ואיזהו מקום הראוי להשליך ממנו לבית הדשן הוי אומר זה קרן דרומית מזרחית שהיה קרוב משם ואין דבר מפסיק וכשבאת עולת העוף כשרין שהיו שם כהנים הרבה ומולקין ואין זה הכהן יכול לעמוד שם היה מולק אותה על קרן מערבית דרומית שאף אותו קרן ראוי להשלכה זו ע"י הדחק ואע"פ שהיה שם בית הדשן אחד במזרחו של כבש כדאיתא בזבחים ובספרא שהיו שורפין שם פסולי קדשי קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שיזרק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדשן משמע דשן הקבוע למקום וזהו תרומת הדשן דכתיב ביה אצל המזבח אבל פסולי קדשים לא מצינו להם קבוע בעזרה לשריפתן אלא מדכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' בקדש לא תאכל באש תשרף להחמיר על חטאת פסולה ששריפתה בקדש וה"ה לשאר פסולי קדשים אבל מקום קבוע לא למדנו להם אלא מדלא כתיב בזו אל מקום הדשן ש"מ מקום אחר הוא שאין מערבין דשן הנעשין במצותן עם דשן שאין נעשין במצותן ועולת בהמה למטה מן הסקרא שתי מחנות שהן ארבע אחת על קרן מזרחית צפונית ואחת על קרן דרומית מערבית דכתיב ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד שהיסוד היה מהלך על כל פני הצפון ועל פני כל המערב אוכל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת כך היא שנויה במסכת מדות ומפרש בזבחים באיזהו מקומן מפני שלא היה באותו קרן בחלקו של טורף דכתיב בנימין זאב יטרף וגו' ומתרגמינן בנימין וגו' בארעיה תשרי שכינתה ובאחסנתיה יתבני מדבחא והמחנות של עולה אינן באצבע אלא במזרק עצמו היה זורק אחת כאן ואחת כאן דהא לא כתב אצבע בזה ואם שנה בזה ובזה פסל דדרשינן בסיפרא ואם האכל יאכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה אין לי אלא בלא ירצה אלא שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו מנין שנשחטה בלילה נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים והלן והיוצא ושקבלו פסולין וזרקו את דמה הניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין למעלה שנתנן למטה בחוץ שנתנן בפנים והניתנים בפנים שנתנן בחוץ

ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן ת"ל לא יחשב לו ולענין שריפה נמי מרבי להו בההיא פרשתא לא יאכל באש ישרף אי לי טענן שריפה אלא הטמא בלבד והנותר כו' מנין הלן והיוצא וכו' והניתנין למעלה שנתנן למטה ושניתנין למטה שנתנן למעלה ת"ל בפרשה ואתה תצוה גבי נותר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא כל שפסולו בקדש טענן שריפה: **סדר** הקנין כך הוא החובה אחד חטאת ואחד עולה בנדרים ובנדבות כולן

עין משפט נר מצוה

א) א מיי' פ"ט מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ח:
ב) ב מיי' שם הלכה כ:
ג) ג מיי' שם הלכה ג:
ד) ד מיי' שם הלכה ד:
ה) ה ו מיי' שם הל' ה:

פי' הרז"ה

דתנן בסיפרא נמי רבי אלעזר בר' שמעון אומר כמשפט חטאת העוף מה חטאת העוף ממצה מזה ומזה אף חטאת עולת העוף ממצה מזה ומזה ה"נ אית לן לפרשה מזה ומזה סלקא דעתך והלא אין שם הבדלה לגמרי ושניהם בחיבורן כאחד הם אלא לומר לך שיהא זה מעורה בזה דהיינו כשהוא אוחז הראש בגוף והא דתנן במתני' מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף פסולה ההיא אליבא דרבנן היא דאית להו הבדלה לגמרי בעולת העוף והא דקאמר נסיב לה בברייתא תלמודא קראי דעולה דתניא עולה שאם מיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש כשרה יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם הגוף ת"ל הוא:

נחזור לענין הראשון ועוד פסק החכם בחטאת העוף אם הזה ולא מיצה כשרה ולאו מלתא פסיקתא אלא פלוגתא דתנאי ואמוראי בזבחים ובמעילה איכא דתני הזה דמה ואיכא דתני מצה דמה וההיא דתניא אם הזה ולא מצה כשרה כמאן דתני הזה דמה. עוד פ' החכם בעולת העוף דאיכא מ"ד שעל הקרן ממש היה ממצה והקרן היה ראוי להקטיר עליו ע"י הדחק ואנו אין לנו אלא ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב דאמרי היא עצמה אינה נעשית אלא בראשו של מזבח למה לא יהא ראוי אף לכתחילה על כן יש לנו תמה מי דחקו לזה החכם לומר שע"י הדחק היה ראוי כן שבראשו היתה נעשית ראוי וראוי הוא. עוד פירש החכם מליקתה היתה על אותו קרן עצמו לכתחלה למעלה מן הסיקרא דמחד טעמא נפקי דכתיב ומלק והקטיר ונמצה דמו והלא אין מקומה של הקטרה בכאן שאחר מכן כתיב והקטיר אלא להקיש אליהן המליקה והמצוי לקבוע להם מקום כדפרישנא הא. וקשיא טובא דקאמר שאין מקומה של הקטרה כאן שאחר מיכן כתיב והקטיר והלא הקטרה זו לא היא הקטרה זו כי בשתי הקטורות הכתוב מדבר ראשונה בהקטרת הראש ושניה בהקטרת הגוף והסרת מוראת ונוצה ושיסוע מפסיק בין שתיהן כמו שמפורש בכתוב ובמשנה בפרק קדשי קדשים בענין עולת העוף ודאמרי בהקטרה ראשונה וכי תעלה על דעתך שמאחר שמקטיר ממצה לאו למימרא דבהקטרת הגוף הכתוב מדבר ומפני שא"א לו לדם הגוף להמצות שכבר הוקטר אלא לעולם בהקטרת הראש הכתוב מדבר וה"ק וכי תעלה על דעתך שמאחר

פירוש הרא"ש

ב כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים. וכולן סתומות פרח גוזל אחד מזו לזו ונשארו ג' גחלות ומצל ג' ה'. פוסל קן אחד בהליכתו ממקום שפרח משם כי מן הג' הנשארים יכול להקריב ב"ש שנים אחד לחטאת ואחד לעולה והג' אם יעשהו חטאת יש לחוש שמא הפורח ח) במקום [שנתערב] עשו גם חטאת נמצא ג' חטאות קיימות מב' קיינים של אשה א' והן ב' חטאות ושתי עולות. ומטעם זה נמי אין להקריבו עולה שמא יקריב ג' עולות משני קיינים של אשה ב'. וחשש זה היינו אם קרבו תחלה תערובת החמשה אבל אם קרבו תחלה הג' אם עשו השליש חטאת שוב אין חטאת קריבה בתערובת החמשה. כי בשה שעשה את השליש חטאת נקבע הפורח לעולה והוא ליה עולה שנתערבה בקיני חובה דאין קרב מהן אלא שנחובה. וכן אם עשהו עולה נקבע הפורח לחטאת ושוב אין עולה קריבה בתערובת החמשה. ואין חשש ב) במעיינת השלישי מלהקריב כשהן קריבין תחילה אלא בשביל תערובת החמשה שלא לא יהיו קריבין מהן אלא שנים. ואם קרב השליש חטאת אין קרב מהחמשה אלא ב' עולות. ואם קרב עולה אין קרב מהן אלא ב' חטאות. נמצא מאלו ד' קיינין קריבין רק ה' גוזלין וג' ימותו. אבל בהקריב מן הג' רק שנים יהיו בה' קריבין ד' כמו שאפרש ונמצאו שבה קריבין. ויש לנו למעט בפסול קדשים אע"פ שאנו מפסידין לבעלת ג' גוזל ח'. ומן ה' הוא מקריב ד' שתים לחטאות ושתים לעולות. אם ארבעתן מהעיקר הקיינים הרי טוב. ואם ח' הוא הפורח יכול לעשותו עולה או חטאת. כי בן זיווגו לא קרב. והתמיני לא יכול לעשותו לא חטאת ולא עולה. דאם יעשנו חטאת מיישי' שמא הפורח קרב עולה ונמצא מעיקר הקיינים נקרב שתי חטאות ועולה ח' והוו חטאת שלישית משתי קיינים. ומטעם זה נמי אינו יכול לעשותו עולה. נמצא מאלו ד' קיינים קריבין ג' קיינים. לבעלת ג' חסר גוזל אחד בודאי וגוזל ח' בספק. ולבעלת חמש גוזל ח' בספק. הילכך מביאים קן. אחד לחטאת ואחד לעולה. בעלת שלש תמן דמי גוזל ח' [וכן שמיהן] דמי גוזל ח'. ותאמר בעלת חמש אם הארבעה שהקרבתי היו כולן שלי. מלקי בשותו גוזל שהוא של שניהו ימן לך במתנה ואם הפורח היה בכלל הד' נמצא שאינך חסיר כ"א אחד יהא ג) מלקי שלי: **חזר פוסל אחד בחזירתו.** חזר ופרח אחד מבין החמשה לבין השלשה הרי מכאן ד' ומכאן ד' כבתחילה אלא שאינו ידוע אם הפורח הוא החוזר או שמא נשאר שמה ופרח אחר לבך פוסל קן ח' ממקום שפרח ומקריב מכל הד' שנים חטאת ועולה. ולא יותר שאם היה מקריב עוד חטאת מיישינן שמא אותו שפרח מכאן יהא קרב חטאת במקומו

מוכה ח' [וחטאת] ועולה על מוכה אחרת. כי חילוק הקיינין והקביעות הכל תלוי בכהן. (כגון) [כיון] שלא פירשה האשה קן זו לחובה זו וקן זו לחובה זו: ר' **יוסי אומר ב' נשים** שלקחו אינם בעירוב לו שנתנו דמי קיינן. פי' שלקחו קיינין בעירוב לו שנתנו דמי קיינן שנתפדו יחד מעותיהן ולקחו בהן שני קיינן קביעות הקיינין וקביעות החטאת והעולה תלוי בכהן. בפ' בכל מערבין (דף לז.) מייתי להך משנה ומדקדק מינה דר' יוסי סבר דיש בריה ופי' הרא"ש דלדיר לטעמא דבריה לפי שהכהן חלק לזו ביניהן והנשים (איתה לזו"ה) [לא לזו] בחלוקה זו עד לאחר כפרה. ומריכן אלו לעיטר בחלוקה תלוקה הוצרך הדבר שמתחלה לחלוקה זו עומדת והוה כאילו ידעו מתחלה בחלוקה הכהן ומתרלו בה. וכל אחת נתנה חלקה לחברתה אם הכהן קבע לחברתה הן הראויה להיות שלה. ודמו לה לעולם סבר ר' יוסי אין בריה והכא בשהתו פי' בשעת השיתוף התנו שהכהן יחלק ביניהן ותהא חלוקתו חלוקה והן יתמלו חלקן כל אחת לחברתה ואין אנו מריכין עתה לבריה כי עשו את הכהן שליח לחלוקה: הדרן עלך **חטאת העוף**

א קן סתומה שפרח ממנה. פירוש סתומה שלא נתפרשו זו לעולה וזו לחטאת ופרח אחד ולכך נ': **בין המתות.** חטאת שמתו בעליה או שנתכפרו בחטאת יקח זוג לב' ולא אמרינן כיון שהוקבע ונתכב (הוה למיעא) [הא'] גם מביהו יחזה. ולזו דוקא קן סתומה ה"ה נמי מפורשת אם יודע אחד מהן נאבד. אלא מילתא דפסיקא נקט דמפורשת היה לריך להתריך ולפ' אם ידוע אחד מהן נאבד. אי נמי נקט סתומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאילו מפורשת כבר תניון מה דינו בפ"ק דחטאת או עולה שנתערבו בקן חובה. מ"ר כולה מתניתין לא זו אף זו קתני לא מבעיא מפורשת דיקח זוג לשני דלא מגידי תו מה בחבריה ולא מבעיא לאויר עולם דאמרי לא נדחו לגמרי כי ילכד במצודה למכור (וגריכאס) [לגרכי] קיים [אלא] אפילו פרח בין המתות דנדחה ולא מבעיא לבין המתות דאפשר שיכירוהו אלא אפי' מת יקח זוג לשני. והכי"ן הלוי פי' דמתניתין זו ומ"ל זו קתני בגוזל שפרח לאויר הוה לן (למיתני) [למיתנא] שמא ילכד ויבא ליד האדם ויקריבוהו חטאת או עולה ובהקרבתו נתפרש זה שבנגדו. ואין אנו יודעים פירושו ולכך יפסל מלהקריב קמ"ל דלא חיישינן. ומ"ל פרח בין המתות דליבא למיחש לבכי. ומ"ל מת ובטל מן העולם: **פרח לבין הקריבות.** פי' קיינן סתומות העומדות ליקרב: **פסול.** להקריב במקום שפרח ומע"פ שאפשר שהוא קרב מ"מ קרי ליה פסול לפי שעד אחד מלהקריב. וגם אין עולה לבעליס קרי ליה פסול: **ופוסל אחד בנגדו.** ממקום שפרח משם:

ח) מיר יב.

עין משפט נר מצוה

ו א מיי׳ פ״ו מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה א:
ז ב מיי׳ שם פ״ט הל׳ ו:
ח ג מיי׳ שם הלכה ז:
ט ד מיי׳ שם פ״י הל׳ א:
י ה מיי׳ פ״א מהלכות ממזרים פכ״ה הל׳ יג:
א ו מיי׳ פ״ח מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה ו:
ב ז מיי׳ שם הלכה ז:

פי׳ הרז״ה

שמקטר הראש ממצה דם הגוף וכי מי התירו לראש בהקטרה והא קי״ל אם אין דם אין בשר ותני נמי עולת העוף שדמה מתיר את בשרה למזבח אלא לעולם אחר המיצוי היתה הקטרת הראש ואח״כ מסיר מוראה ונוצה ומשסע ואח״כ מקטיר את הגוף וזה ששינה הכתוב מקומה של הקטרת הראש והטילה בין מליקה למיצוי להקיש שתיהם אליה שיהו בראשו של מזבח: **עוד** פי׳ החכם ואמר אע״פ שהיה שם בית הדשן אע״פ ששם היו שורפין פסולי קדשי קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שיזורוק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדשן ומשמע דשן הקבוע לו מקום דהיינו תרומת הדשן דכתיב ביה אצל המזבח ולא היה צריך החכם לטעם הזה שהרי אף במוראה ונוצה קבע הכתוב מקום בפי׳ ואצל המזבח מפורש בהן כמו שמפורש בתרומת הדשן ואף הוא היה קשה אלמלא שגדול כחן של כהנים ואם בא להשליכה לאחד משלשה בתי דשנים שהיו רחוקים משם לא היה יכול אלא במעשה נסים ואם היה יכול לא קיים אצל המזבח ופסולי קדשים שאינו שורף בצד המזבח אין אנו צריכין לומר מפני שלא נתפרש אצל המזבח שהרי אף דישון מזבח הפנימי והמנורה אין פרושן מדברי תורה אלא מדברי סופרים שהיה מקומן מקום מוראה ונוצה אלא יש לומר כמה דמרחקי פסולין ממזבח טפי עדיף גזרה דלמא מסיק להו ונשאר לנו לפרש ההיא דאמר ר׳ נחמן אמר רבה בר אבוה ג׳ בתי דשנים היו למה לא מנה ד׳ ונחשוב ההוא דתרומת הדשן בהדיהו וי״ל דלא חשיב אלא בתי דשנים של שרפה והא לא היו אלא ג׳. עוד פי׳ החכם החובה היא חובתו של זב וזבה ומצורע בדלות ויולדת בדלות ושמיעת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בדלות אבל אשתמיטתיה נזיר שנטמא ואם פירש ושייר מה שייר דהא שייר נחזור לפרש משנתנו חטאת העוף נעשית למטה וכו׳ עד אם שנה בזה ובזה פסול פי׳ עשיית חטאת העוף היא הזאתה בלבד והיא למטן מקום דמים התחתונים ועשיית עולת העוף מליקתה והזאתה והם למעלן מקום דמים העליונים ובעשיות הללו אם שינה פסל: **מתני׳** סדר הקנים כך הוא החובה וכו׳. פי׳ חובות הן ג׳

מסורת הש״ס

ח) קידושין יג: מנחות ד: זבחים ה., ב) [זבחים עג:], ג) [שייך לע״ח], ד) ומותן ג׳ שנתערבו בה אחריני רשין הם להקריב כולם בין עולות בין חטאות שבכל פעם שבא לה אחד היום בא ממקום שלאו להקריב בין עולה בין חטאת. תי״ט, ה) [מזרע פרק ד], ו) [ויקרא יד], ז) [שם],

הגהות הב״ח

(א) מפרש ד״ה במה דברים אמורים וכו׳ ושלשה לזו דמועטו כשר כל״ל ותיבות עשר לזו נמחק:

יעיר קינו

א) ל״ל חטאות מאלו. ב) ל״ל לשניה. ג) ל״ל אותו. ד) כלל. ה) ל״ל שבהן. ו) ל״ל גם כן. ז) גחלות של תערובות השביעית יאחר בלא הקרבה דל״ל להקריבו חטאת שמא כו׳ כל״ל. ח) עולה וא״ל להקריבו עולה שמא קרבו ז׳ עולות ושם חטאות מעיקר הקינין חה לריך לסיות חטאת כל״ל. ט) אינה יכולה לעשות חטאת כו׳ כל״ל. י) משני גחלות שפרחו כל״ל.

פי׳ הראב״ד

עולות פי׳ החובה היא חובתו של זב וזב׳ ומצורע בדלות וכולן מביאין ב׳ פרידין אחד לעולה ואחד לחטאת כדכתיב קראי והן מתפרשות איזו לחטאת ואיזו לעולה בלקיחת בעלים כשהוא מפריש את קנו ויאמר איזו לחטאת ואיזו לעולה ואם שינה מעשיהם פסל. א״נ בעשיית כהן הן מתפרשות כשימשך אחת מהן ויעשנה חטאת חברתה נקבעת עולה מאליה ואם שינה מעשיהם אחר שהתחיל בהן פסל ונפקא מקראי במסכת יומא דגבי יולדת כתיב ולקחה שתי תורים אחד לעולה ואחד לחטאת הרי בלקיחת בעלים וגבי זב כתיב ועשה אותם הכהן אחד חטאת והאחד עולה הרי עשיית כהן בנדרים ונדבות כולן עולות שלא מצינו תודה ושלמים מן העוף אלא מן הבהמה כמו שמפורש בהן ולא מצינו בעוף אלא חטאת ועולה וחטאת אינה באה בנדר ונדבה הלכך כי אמר הרי עלי קן שתיהן עולות ואין קן פחותה משתים ואפילו בבהמה עצמה כי אמר הרי עלי כבש לקרבן יביאנו עולה שאין אתה רשאי למשכו להקל אלא להחמיר והעולה חמורה מן התודה והשלמים:

איזהו נדר האומר הרי עלי עולה איזהו נדבה האומר הרי זו עולה. פי׳ כשאמר עלי נקרא נדר דכתיב ונדריה עליה וכתיב איש כי ידור נדר לה׳ או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו וכל פרשת נדרים בלשון עלי נדבה האומר הרי זו דכתיב בתרומת המשכן מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו וגו׳ וכתיב וזאת התרומה אשר תקחו מאתם.

אלמא נדבה בלשון זה וכל פרשת המשכן שהוא נדבה היא בלשון הבאה דכתיב כל נדיב לבו יביאנה וכתיב כל נדיב לב הם הביאו חח ונזם משמע שלא היה מחוסר הפרשה אלא הבאה בלבד ואלו גבי נדר כתיב כי תדור נדר לה׳ אלהיך לא תאחר לשלמו ואילו במזומן לתוך ידו או בדבר הידוע הי״ל לא תאחר להביאו: **מה** בין נדרים לנדבות אלא שהנודרים מתו או נגנבו חייב באחריותן ונדבות אין חייב באחריותן. טעמא מפרש במגילה דתניא רבי שמעון אומר ונרצה לו לכפר עליו את שעליו חייב באחריותו כלומר מי שאמר עליו חייב לטפל בה עד שנתכפרה ומאי משמע לשון עליו חייב עצמו באחריות א״ר יצחק בר אבדימי כיון דאמר עלי כמאן דטעין ליה אכתפיה דמי ושרייה חוב עליה זהו ההפרש שבין נדרים לנדבות אבל לענין בל תאחר ושאר הלכות קדשים אין בין זה לזה כלום והיינו דקתני אלא שהנדרים חייב באחריותן כלומר אין ביניהם הפרש אלא זה בלבד: **ב חטאת** שנתערבה בעולה ועולה בחטאת אפילו אחת בריבוא יומותי כולן מ״א להקריבן עולה וא״א שהרי אם שינה חטאת לעולה ועולה לחטאת פסל ואינו רשאי להקריב בתחלה לפסול ואם היה מין בהמה היינו אומרים ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא

עין משפט נר מצוה

ג א מיי׳ פ״ב מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה ט:
ד ב מיי׳ שם פ״ט הל׳ ו:
ה ג מיי׳ שם הלכה ז:
ו ד מיי׳ שם פ״י הל׳ ט:
ז ה מיי׳ פ״ט מהלכות ממזרים פכ״ה הל׳ יג:
א ו מיי׳ פ״ח מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה ו:
ב ז מיי׳ שם הלכה ז:

כג: במה דברים אמורים פרק שלישי קנים

ויא השביעית לא הפסידה כלום [א] ואם פרח מן המתות לכולן הרי כולן ימותו: ד [ב] קן סתומה וקן מפורשת פרח מן הסתומה למפורשת יקח זוג לשני חזר או שפרח מן המפורשת ראשון הרי כולן ימותו: ה [ג] חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה באמצע פרח מן האמצע לצדדין אחד הילך ואחד הילך לא הפסיד כלום אלא יאמר זה שהלך אצל חטאות חטאת וזה שהלך אצל עולות עולה חזר לאמצע האמצעיים ימותו אלו יקרבו חטאות ואלו יקרבו עולות חזר [א] או שפרח מן האמצע לצדדין הרי כולן ימותו: [ד] אין מביאין תורין כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין כיצד האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור [ב][עולתה תור] וחטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון [ג][ה] האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה:

הדרן עלך קן סתומה

[ג] **במה** [ו] דברים אמורים בכהן הנמלך [ז] אבל בכהן שאינו נמלך אחת לזו ואחת לזו שתים

קן אחת ובשלישית קן אחת. ופי׳ הרב רבינו [ד] יעקב הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסולה קן אחת בחזרתו כמו בהליכה קן אחת כיון דבשאר קינין מרבעית ואילך נפסלו שני קינין אחד בהליכה ואחד בחזרה כמו כן בשלישית ובשניה אבל שביעית לא נפסל כי אם קן אחד דלא הלך ממנה כי אם פרידה אחת בחזרה ואילו בהליכה לא נפסל בה כלום ולא נחסר ממנה דבר: [ג] **פרח וחזר.** נאו אראשונה ושניה קאי דכיון דאין להם כלום [ה] א״כ מתים ואם פרח אחד מהן בשאר קינין יימותו כולן כדתנן בסמוך ואם פרח מבין המתות לכולם יימותו כולם אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לששית ולשביעית וחזר משביעית לששית וכן עד שלישית הרי מן השביעית חסר ב׳ פרידין אחת בחזרה ראשונה ואחת בחזרה שניה ואין כשר בשביעית רק ה׳ פרידין לעולה וה׳ פרידין לחטאת ולפי עניך ששה עולות שמא השתים שהלכו ממנה יהיו קריבין עולות הרי ח׳ עולות ואין בז׳ קינין יותר מז׳ עולות ומן הששית חסר ד׳ פרידין ב׳ בפריחה וחזרה ראשונה וג׳ בשניה ואין כשר בששית רק ב׳ פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת ולפי עניך ג׳ עולות דילמא האדבעה אשר הלכו ממנה נעשו עולות הרי ז׳ עולות ואין יכולין לעשות בשש קינין רק ששה עולות וכן חמישית חסר ממנה ד׳ פרידין ב׳ שהלכו בששית וג׳ ברביעית ואין כשר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת. וכמו כן קשיא בכאן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול להקריב [ו] בחמשה ג׳ עולות וג׳ חטאות דכי נמי אותן שהלכו [ז] כולן עולות או חטאות מה בכך הרי אין כאן כי אם חמש ולפ״ז שהחמישית אין לה אלא אחת הרי יכול להקריב ברביעית ב׳ עולות וב׳ חטאות אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין ואין נחלק ביניהם גזירה בזו אטו בזו וכי פריחה וחזרה פעם שלישית אין להם כלום לבד השביעית שיש לה ד׳ [ח] כמו כן גזרינן בכל פריחה וחזרה ב׳ קינין: **וי״א שביעית לא הפסידה כלום.** פירוש בפריחה וחזרה פעם ג׳ אלא לעולם יקריבו ממנה ה׳ קנין דג׳ פרידין פרחו ממנה לכל היותר [ט] נשאר בה י״א פרידין עשה מהן ה׳ חטאות וה׳ עולות כיון דבששית אין לה כלום והכא לא גזרינן בפריחה זו כמו בשאר קנין דכיון דאינה מפסדת בפריחה בשום פעם לא גזרו על החזרה. אבל אין נראה לפרש לא הפסידה כלום ויקריבו בה ז׳ חטאות וז׳ עולות דמני עביד להו כיון דבקינין אחרים אין בהם כלום[ט] דאין זה [י] הלשון דהל״ל נכשרה שביעית בפריחה שלישית שעל ידי פריחה שלישית הוכשרו כל הקינין שבשביעית אלא הלשון משמע לא הפסידה כלום בזאת פריחה שלישית. והקשה הרב רבינו יעקב מאורליינ״ש היכי אמרת בכל הני קינין משום גזירה ימותו [יא] דאילו בפ׳ שני שעירי (יומא דף סה:) פריך הש״ס ומשום גזירה ימותו בתמיה ותירץ דהתם לא [יב] קפיד אלא אמאי אינו רועה דכיון דאית ליה תקנתא ברעיה לא הוה לן למימר ימותו משום גזירה אבל הכא בעופות איירי ואין רעיה ופדיון בעופות: **ואם פרח.** פירוש מן המתות שדינה היה למות ונתערב באחרים שדינן ליקרב ימותו כולם: [ד] **קן סתומה וקן מפורשת.** הך מפורשת איירי שנתערבו שני הפרידין יחד [יג] ואין ידוע איזו חטאת ואיזו עולה כדמוכח בסיפא דתקני לה שפרח מן המפורשת לסתומה ראשון ימותו כולם ואי לא נתערבו פרידות המפורשות זה בזה אמאי ימותו אם העולה פרחה החטאת הנשארת תקרב וקן הסתומה יקרבו בה עולה אחת מפני העולה שנתערב בה אלא איירי שנתערבו המפורשות זה בזה ואם נתערב פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח זוג לשני ויפרישם אחד עולה והג׳ שנתערבו יחד ימותו כולם: **חזר.** אחד מן הג׳ שנתערבו ונתערב עם היחידי [יד] סתומה או מחלת הפריחה נתערב אחד מן המפורשת לסתומה והיינו ראשון דקאמר [טו] בתחלת הפריחה הלך אחד ונתערב לסתומה ימותו כולן דכיון שפרידות המפורשות נתערבו יחד אין קריבין עוד וכי פרח אחד מהן במקום אחר זהו אחד מן המתות שפרח לבין הקריבות וימותו כולן: [ה] **חטאת מכאן.** פרידה המפורשת לחטאת מצד אחד ופרידה המפורשת לעולה מצד שני ושני פרידין של קן סתומה בתמצע פרח מן האמצע פרידה אחת ליימין ופרידה אחת לשמאל לא הפסיד כלום דאותו המעורב עם העולה עולה יקריב חטאת ואותו שעם העולה עולה וכי חזר מן הצדדין אחד מכאן ואחד מכאן ונתערבו יחד אלו ימותו דחטאת ועולה נתערבו יחד אבל אותם שנשארו כל אחד לבדו קריבים כל אחד כדינו: **חזר.** מן האמצעיים לצדדין ימותו כולן דעולה וחטאת נתערבו יחד: **אין מביאין תורין כנגד בני יונה.** דיש [טז] להביא לו חובתו שניהם ממין אחד ובתורת כהנים [יז] מפיק לה מקרא [יח]: **האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור.** ממין החטאת. [יח] ואם הביאה עולתה תור וחטאתה בן יונה תביא עולתה בן יונה ממין חטאת דחטאת הוא העיקר: **בן עזאי אומר הכל הולך אחר הראשון.** וכיון שהביאה עולתה תור תחלה תכפול להביא חטאת תור ממין עולתה שקרבה תחלה. וקשיא לרבי דאמר דמשמע הכא דעולה קרבה שפיר תחלה לחטאת לבן עזאי דקאמר שתכפול חטאת ממין העולה וכן לתנא קמא דאמר תכפול ותביא עולתה ממין חטאת אבל היו ממין אחד כמו שהביאה ראשונה כשרים אע״פ שהעולה קדמה לחטאת וכן מוכח בסמוך [יט] ומיהו האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשים עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשים חטאתה דהוי חטאת שמתו בעליה [כ] אבל אי לאו הכי מביאין ואף על פי שקרבה עולתה תחלה ואילו בריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) קאמר וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה והאמר מר זה בנה אב שכל מקום חטאת קודמת לעולה ואפילו חטאת העוף לעולת בהמה ומשני שאני מצורע דרחמנא אמרי׳ והעלה [כא] כשר פירוש אע״פ דבמצורע כתיב חטאת בריש גלי לן [כב] דוהעלה לא הוי עיכובא משמע הא בשאר דוכתי דלא כתיב והעלה איכא עיכובא אי קרבה עולה תחלה ותירץ רבינו חיים דבשום דוכתא ליכא עיכובא ובמצורע דאילטריך למיכתב והעלה משום דכתיב ביה הוייה זאת תהיה תורת וגו׳ [כג] ואמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף כו.) דהוי עיכובא והכי פירוש שאני מצורע משאר הוייות [כד] דמצורע דכתיב והעלה אבל בעצמא לא אילטריך לגלות דאינו אלא מצוה: הדרן עלך קן סתומה

במה דברים אמורים בכהן הנמלך. אפילו קמא קאי והק״ק בד״א דחטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד בריבוא יומותי כולם [מ״ב] וכן אחת לזו ושתים לזו [כא] ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר [מ״ג] כל אלו הדיינין בכהן נמלך כלומר לכתחלה נמלך הכהן אין משפטן [כד] אבל בכהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעתו בדיעבד ועשה [כה] קן אלש למעלה לאשה אחת [כו] וכן קן אלש למטה לאשה אחת [כז] הילכך כולן למעלה מחלה כשר עולות מחלה פסול חטאות וכן למטה בזה הענין (וכו׳.) [וכן] משמע בזבחים בר״פ התערובת (עג:) דהאי בד״א דהכא אפילקין [קמא] קאי. מיהו בא׳ לזו וא׳ לזו שתים

שיטה מקובצת א) על מיבון לו שפרח נרשם עליהן נקודות לסורות כי נפ״ל דאוי תוס׳ קדושין (דף יג) תוס׳ פסחים (דף סא): ד) רבינו זמחיה הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסול הקן אחת: ה) כלום אלא מתים אם פרח: ו) להקריב בחמשה ג׳ אות ה׳ נמחק: ז) שהלכו בששים נעשו טולן: ח) ד׳ וכמו קן: ט) היותר ושאלו בה י״א פרידין ויעשה מהן: י) זה משמעות הלשון: יא) ימותו ואילו בפ״: יב) לא פריך אלא אמאי אינו רועה דהתם בבהמה מיירי וכיון דאית: יג) יחד אחר שהופרשו ואין: יד) היחידי הנשאר בסתומה: טו) דקאמר שבתחילת הפריחה כו׳ ונתערב בסתומה ימותו: טז) דיש לו לבניא חובתו: יח) מקרא דבעינן קרבן אז טולן בני יונה אז תורים: יח) חטאת ובמ״כ מפיק לה מקרא דחטאת לחטאת ויפיר משמע לי הכפרה אלויה בחטאת: יט) בסמוך נגי האשה מינא מיהו מיכון לחטאת: כ) בעליה משמע לבל: כא) והעלה פירוש מינא כשר בסמוך: כב) לן והעלה דלא הוי אות ד׳ נמחק: כג) משאר הוייות דכתיב בה והעלה: כד) משפטן דלכתחילה אין לו להקריב בשום משאת לבל: כה) ועשה ס״ל כל התערובות אלו למעלה ואלו למטה אז אמריכן דלמעלה מחלה כשר ומחלה פסול וכן מלמטה דאמרי׳ כל קן אשה אחת קריבה למעלה ומלמה החטאת שהיא דינו למטה נפסל וכן בא״ד: כו) אחת עולה כשרה וחטאת פסולה: כז) אחת חטאת כשרה ועולה פסולה הילכך אחת לזו ואחת לזו וכו׳ ועשה טולן למעלה מחלה כשר דהייתו עולות מחלה פסול דהייתו חטאת:

פירוש הרא״ש

עלה לה שמא היה מן הגחל שפרח לתוכו. וכן כולם הפסידה כל ד׳ קן בפריחה. מלבד השביעית אלא נפסלה ממנה כלום בפריחתה. ומקרבת ז׳ חטאות וז׳ עולות. אף אם ד׳ מהן הפורה לא נקבע לחטאת ולא לעולה כיון שנשאר בן זוגו אלא הקרבה בכל שאר הקינין. כי לעולה אינו נקבע עד שיקרבו כולן ולא שאר אלא הוא לבדו. הילכך יכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. אבל ד׳ מן החמשה עשר [ז] ישאר אלא הקרבה שמא קרבו ז׳ חטאות ושם עולות מעיקר הקינין וזה לריך להיות [ח] חטאת. הילכך יחות. וגם היא מחוסרת עדיין או חטאת או עולה. וכשחזר מן השביעית לשאים אז הפסידה קן בפריחה שפרח ממנה. כי אינה יכולה לעשות ז׳ חטאות שמא מעיקר קינים פרח ד׳ ועשה גם הוא חטאת במקום שפרח. וכן ז׳ עולות [ט] מטעם זה. ואם היא תקריב תחלה אם תקריב ז׳ חטאות או עולות הילכך א״א להקריב אלא ד׳ חטאות וד׳ עולות שלא יוסיף על שם חטאות או על שם עולות. ואם החטאות או העולות הן מן הפורחות לתוכה אין לחוש כי לכל אחד יש בן זוג בכל שאר הקינין ויכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. ומן הקריבות יש שתי חטאות או ב׳ עולות שלא עלה לה דשמא קרבו [י] מהני גחל מן שפרחו לתוכה. וכן כולן הפסידה כל ד׳ ב׳ קינים. א׳ בהליכה וא׳ בחזרה. הילכך ראשונה ושניה אין להם כלום והקשה הר״ר יעקב מאורליינ״ש כיון שהראשונה אין לה כלום למה מפסדת השניה קן בחזרה שממנה לראשונה וכן השלישית למה תפסיד קן בחזרה שלישית בחזרה שממנה לשניה וכן השניה [לה] להקריב שתי קינין כבתחילה. ותירץ משום גזירה הוא שאם אתה אומר שלא תפסיד השלישית בחזרה שממנה לשניה וכן השניה בחזרה שממנה לראשונה אתי למימר שגם לא הפסידה הרביעית בחזרה שממנה לג׳ או שלא הפסידה הב׳ בפריחה שמראשונה לתוכה. וקשה (בפ״ב) [בפ״ו דף סה.] דיומא גבי פר ושעיר של יום״כ שאבדו והפרישו אחרים תחתיהן [כולן] ימותו ופריך ואמאי ימותו

והרי ג׳ חטאות מב׳ קינין. וכן עולה נמי מטעם זה. הילכך יקריב חטאת ועולה מאלו וחטאת ועולה מאלו. או שתי חטאות [ט] ושתי עולות מאלו. והאחרים ימותו. ויביאו שתי קינים בשופפות ויתנו כל מה שחסר לאחת מהן יהא שלה נאלו שתי הקינים: **חזר ופרח וחזר ופרח.** כמה פעמים: **לא הפסידו כלום.** נאלו הפריחות: **שאפילו בולן מעורבות יחד אין פחות משנים.** פי׳ שני קינים כדתנן לעיל בפ״ק חובה שנתערבה בחובה תחלה כשר ותחלה פסול:

ג לזו א׳ פרח בן [בו׳]. פי׳ פרח מן הראשונה [ב] ומן השניה לשלישית ואינו ידוע אם הוא [ג] מאותן שפרח מן הראשונה או אחר וכן כולן עד השביעית. ונאותו הדרך שפרח בין ונחזרה קן. הראשונה ושניה אין לה כלום. כי הראשונה בפריחה אף בלא חזרה הפסידה אף הנשארת. שאם הקריבו האחרות תחילה אינה יודעת אם קירב הפורח חטאת שתעשה הנשאר עולה. או אם קירב עולה שתעשה את הנשאר חטאת. ואם הראשונה באה להקריב תחילה. אם תקריב את הנשאר חטאת נמצאת עולה מעורבת [ד] בב׳ הקינים אחרים וא״י להקריב מהן אלא מנין עולות שבהן. וכן אם תקריבהו עולה נמצאת חטאת מעורבת בכל הקינין האחרים ואינן יכולין להקריב אלא מנין חטאות [ה]. וכן השניה הפסידה קן ג׳ בהפריחה. שאם הקרבו האחרות תחלה אינה יכולה לעשות ב׳ חטאות שמא הפורח ממנה נעשית גם [ו] חטאת נמצאת ג׳ חטאות הקריבה משתי קינין. ומטעם זה נמי לא תוכל להקריב שתי עולות. ואם היא באה להקריב תחילה אם תקריב שתי חטאות נקבע הפורח לעולה ונפסלו כל החטאות שבשאר הקינין. הילכך בין הקריבה היא תחילה בין קרבו אחרים תחילה אינה יכולה להקריב אלא חטאת ועולה. נמצאו שנפסלו בפריחה קן ג׳ מלהקריב ואותו קן עצמו שתקריב לא עלה לה ממנו אלא גחל אחד. דאיכא למיחש שמא בכללו היה הגחל שפרח מן הראשונה לתוכה. ואינה יודעת אם קרב עולה או חטאת. וכן השלישית אין לה אלא ב׳ קינים אלו למטה וחלו למעלה. ואינה יכולה להקריב לא ג׳ חטאות ולא ג׳ עולות. בין שהקריבה תחילה בין קרבו אחרים תחילה כדפרישית בשניה. וגם מן הקריבות יש חטאת או עולה שלא

שתים לזו ושתים לזו כו׳ נתערב שזה בשזה אפילו בנמלך יש להכשיר
החלי כיון שהן סתומות ויעשה קן ראשון אחת למעלה ואחת למטה והקן
האחד ימות ויתנו א] ביניהן אבל אחת לזו ושתים לזו שאמרנו למעלה [פ״א
מ״ג] המועט כשר ב] כיון דלא נמלך המרובה כשר כיון שעשה חליין למעלה
וחליין למטה את של מעלה מחלה כשר
ומחלה פסול כיון שעשה קן אלם למעלה
וכיון שקינין אלו לשתי נשים יביאו קן
אחד בשותפות ויתנו ביניהן אי משל
ראשון עולה לגלה תהא באחרונה חטאת
לגלה או איפכא. ודוקא (ג) קן אלם
למעלה אבל אם חלק הקינין פרידה אחת
למעלה ופרידה אחת למטה הכל כשר
שאני אומר עולה למעלה וחטאת למטה
שהקינים מתפרשות בעשיית כהן: [ב] **אחת
לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה
לזו כו׳.** אפילקא קמא) קאי דקאמר לעיל
המועט כשר והשתא קאמר כשחליין
למעלה וחליין למטה המרובה כשר כיון
שלא נמלך. ועתה אפרש כיצד המרובה
כשר שהרי מאחת לזו ושתים לזו אותו
קן של אשה אחת אחרת עשה פרידה ג) [אחת]
למעלה ונשאתו שלש פרידין למטה הרי
כשר שני עולות למעלה ושני חטאות
למטה הרי שני קנים כשרים ושלישי
פסול וזהו המרובה כשר. וכן שנים לזו
ושלשה לזו מן השנים קינין ד] יש ארבעה
פרידין למעלה ועוד לקח פרידה אחת
מן השלשה קינין הרי חמשה פרידין
למעלה וכן חמשה פרידין למטה מן
החמשה פרידין למעלה יש שלשה עולות
כשרות ושל מטה שלשה חטאות הרי ג׳
קינין כשרים וזהו המרובה כשר. ומיהו עשר לזו ומאה לזו אינו יכול למצות
בזה הענין ה] [לפי שהן זוגים ול״ל דהא דתנן המרובה כשר אינו קאי אלא
על אחת לזו ושתים לזו וכו׳ שאינן זוגות ו] איידי דתנא לעיל בבהאי גוונא
המועט כשר ז] תנא בהאי גוונא המרובה כשר באינו נמלך ח] מיהו אמת הוא
שהמרובה כשר שאין פוסל מהם אלא עשרה קינין במאה וי״ל קינין כי שמא
העשרה קינין של אשה אחת למעלה ונפסלו החטאות או כולן למטה ונפסלו
העולות ועל כרחך עשרה קינין שלמין פסולין ונלא הוקבעו כל אחד לאשה
אחת מיירי אבל המאה כשרים מאחר שהן שמונות שחליין של מעלה עולות
וחליין של מטה חטאות ולי נראה שהאשה שהביאה מאה לריכה עוד להביא
עשר חליין עולות וחליין חטאות טו] כשנעשו נ״ה למעלה ונ״ה למטה שמא
העשר של אשה אחרת נעשו כולם למעלה ואין לאשה שהביאה ק׳ למעלה כי
אם מ״ה ולריכה עוד להביא ה׳ או שמא למטה נעשו ולא נשאר לאשה שהביאה
ק׳ כ״א מ״ה ולריכה עוד להביא ה׳ למטה: **זה הכלל כל מקום שאשה
יכול לחלוק הקינין ולא יהו משל אשה אחת בין למטה בין למעלה מחלה
כשר ומחלה פסול.** כלומר שקן אשה אחת אינו נחלק לשנים אלא קן אשה
אלם למעלה וקן אחרת למטה. וכל מקום שאין אתה יכול לחלק את הקינין
כגון אחד לזו ושנים לזו ושלשה לזו שאינן זוגות ולריך לחלקן קן אחת
פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה המרובה כשר כדפרישית: [ג] **חטאת
לזו ועולה לזו כו׳.** הא נמי קאי אדתני לעיל [מ״א] במה דברים אמורים בכהן
נמלך כו׳ וקאי אפילקא קמא [מ״ב] דקתני עולה שנתערבה בחטאת וחטאת
שנתערבה בעולה אפילו אחד בריבוא יומתו זהו בנמלך אבל לא נמלך על
תערובתן ועשה קן אלם למטה מחלה כשר ומחלה פסול ואשמועינן דאע״ג
דאי אתי לאימלוכי אמרינן ליה לא תקריב כדקתני יומתו השתא דלא נמלך
אמרינן ז] שכל אחד ואחד נעשה כדין וכשר לאפוקי מדרבא דאמר בפרק
התערובות (זבחים עג.) השתא דאמור רבנן לא תקריב אי מקריב לא
מרלה כדמפרש התם: [ד] **חטאת ועולה וסתומה ומפורשת עשה שתיהן למעלה
מחלה כשר ומחלה פסול חליין למעלה וחליין למטה אין כשר אלא סתומה
ומתחלקת ביניהן** הכי גרס להו יא] פירוש רש״י בפרק חטאת העוף (זבחים
דף סו:). יב] הכי שתי נשים שלקחו אלשה קינים בעירוב זו לריכה עולה וקן אלם
אחד לחטאת וא׳ לעולה הריינו שתי עולות
וחטאת וזו לריכה שתי חטאות ועולה
ופירשו אחד מן הקינין פרידה אחת עולה
לזו ופרידה חטאת לזו ואחד מן הקנין
הניחו סתומה ולא פירשו איזו פרידה
חטאת ואיזו עולה והשלישית פירשו איזו
חטאת ואיזו עולה אבל [שמות] בעלים לא
נתפרשו הרי חטאת לזו ועולה לזו וקן
סתומה וקן מפורשת ולריך להקריב שני
קנין הללו סתם על שתיהן העולות לעולה
וחטאות למטה ועולה לזו וחטאת לזו
ולריך להקריב אלם בעלים ונתנום לכהן
עשה כולן למעלה כו׳ חליין למעלה כו׳
אין כשר בכולם אלא קן סתומה הרי
מייניהו דעבד עולה והי מייניהו דעבד
חטאת כשרה כיון שכל קן יג] היה בפני
עלמו ומתחלקת ביניהן הואיל ובעירוב
לקחו האחת ילאת ידי חטאת ואחת ילאת
ידי עולה ויקחו עוד קן ביניהן ויקרבו
בתנאי אם עולה ראשונה לרחל וחטאת
אלה תהא בקן שניה זו עולה אלה
וחטאת לרחל ואם חילוף חילוף כך פי׳
רש״י בזבחים דגרסינן וסתומה בוי״ו
ובשלש קינין מיירי. והרב רבינו אברהם
יד] פירש דגרסינן חטאת ועולה סתומה
ומפורשת כלומר בשני קינין אחת סתומה
ואחת מפורשת ונתערבה סתומה במפורש׳
עשה שתיהן למעלה וכו׳ חליין למעלה אין
כשר אלא סתומה פירוש שיעור סתומה עולה וחטאת מן הסתומה ומפורשת
והשתא מיירי שפירש בתערובת ומתחלקת ביניהן פירוש שתעלה לשתיהן פי׳
שכמו שיש שפק פסול לזו כך יש לזו שאע״פ שלבעלת הסתומה יש אחד
מהן כשר ממה נפשך ולבעלת המפורשת אמת שניהן פסולין מ״מ יתנו
ביניהן ויביאו קן ותאמר בעלת הסתומה אם שלי כולו כשר ושלך כולו
פסול קן זה יהא כולו שלך ואם אחד משלי כשר שכולו נעשה למעלה או
כולו למטה טו] אז שלך לי אפשר שלא יהא אחד כשר יהא הקן הזה אלו שלי
וחליו שלך: [ה] **חטאות שנתערבו בחובה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה.**
כלומר למעלה שניהו בפ״ק [מ״ב] דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועתה
רולה לומר שבאותו מנין יש חילוף שפעמים שעולה המנין למחלה כשר
ומחלה פסול ופעמים שעולה אותו המנין לפחות ממחלה. והשתא מפרש
ואזיל כילד חובה שנים בחטאת מחלה כשר ומחלה פסול פירוש בקיני
חובה שיש בהם כפלים בחטאת כגון שקרב מהן עולה אחת טו] ושני
חטאות נשתיירו בשני קינין מחלה כשר ומחלה פסול שעולה שנשארה לא
יוכל להקריב כי אמת זהו שנקבע לחטאת וחטאת המעורב לא יוכל להקריב
עולה כי אולי הוא גוזל העולה שנשאר ועל כן לא יקרב אלא שני
חטאות וחטאת המעורב והעולה פסולין הרי לך מחלה כשר ומחלה פסול:
ו) **חטאת שנים בחובה מנין שבחובה כשר.** פירוש אחטאת שנתערבה
בחובה קאי ולקאמר חטאת שנים בחובה (ו) שקרבה חטאת אחת מן
השני קינים ושתי עולות וחטאת אחת נשתיירו הרי ארבעה פרידין
עם חטאת המעורב ואינו יכול להקריב שתי עולות כי אמת יקח
החטאת המעורב וגם שתי החטאות לא יקריב כי אמת יקח אותו
שנקבע לעולה על כן לא יקריב אלא חטאת אחת הרי עולה לפחות
ממחלה אותו מנין שבחובה וכן כה״ג תפרש הבנא שאחריה דוכן
עולה שנתערבה בחובה. ונראה פירוש רבינו יאחק בר יז] אשר
חובה

שיטה מקובצת א) ביניהן היינו דוקא אם עשה ג״כ כלא המלבה חלי למעלה וחלי למטה בקן אחד יתנו ביניהם אבל אם עשה כולן למעלה העולות כשרים והחטאות פסולים ולחלי אחד אין תנאי ושיתוף מועיל אלא
כל אחת תביא חטאה וקן אם עשה כולן למטה החטאות כשרים והעולות פסולים ותביא כל אחת עולה לשון הרמב״ד: ב) כשר הכא כיון: ג) פרידה אחת למעלה: ד) קנין עשה אלבעה תיבת יש
נמנק: ה) הענין לפי שהן זוגות ול״ל דהמרובה כשר דתנן בתמתיתין אינו מחזר אלא: ו) זוגות ואיידי דתנא: ז) כשר ותנא נמי דהחלי: ח) נמלך ומיהו אמת הוא אף בעולה לזו ומאה לזו שהמרובה: ט) חטאות
שכשנעשו נ״ה: י) אמרינן שאחד מהן נעשה תיבות שבאלא״ש נמנק: יא) להו רש״י תיבת פירוש נמנק: יב) הענין ופירש הכי: יג) קן וקן היה: יד) אברהם בר דוד פירש חטאת תיבת דגרסינן נמנק: טו) למטה
א״כ שלך תיבת אז ג״ש: טו) אחת ושמיירו שני חטאות ועולה אחת בשני: יז) בר אברהם תיבת אשר נמנק:

מסורת הש״ם

ה) [זבחים סו: ע״ש], ו) [מ״ג], ז) שיך לע״ב,

הגהות הב״ח

(ה) גמ׳ חטאת ועולה וסתומה. נ״ב זהו גירסת רש״י: (ו) מפרש ד״ה שתים כו׳ ודוקא עשה קן אלם למעלה: (ז) ד״ה חטאת שנים וכו׳ ר׳ יאחק בר אשר שפירש ומוכח וכו׳ אלא ד׳ חטאות חטאת שנים:

יעיר קינו

ה) ל״ל דלא גזרו גזירה. ו) ל״ל למה גזרו גזירה. ז) לשון הרא״ש ליתא בשום נוסחא ובשום מקום וכ״ל כמו שהוא בספרים גזירה לאחר כפרה אלו לפני כפרה. ד) אינו קרבנות רק מחמת כו׳ כל״ל. ה) לחטאת ונחל אחד לעולה שמא כו׳ כל״ל. ו) ל״ל וקרבנן. ז) הו׳ קינין של השתא ומן השביעית ספק ג׳ נחלות במקום אחר לכן נפסלו ג׳ קינין כל״ל. ח) נחלות מהם הם ממקום אחר וג׳ הנחלות שהם שלה שמא היא קרבנה כל״ל. ט) ל״ל וכיון. י) ואחה העולה. כ) הלשון מגומגם ואפשר דל״ל דאחר שלקח זוג לפני להשלמת קן ראשונה חזר לשם אחד מן השלשה ולרבותא נקט הכי דאע״פ שנתערב ברובא אפ״ה יתומו. ל) או אם חטאת נתערבה ויקריב מנין חטאת שבחובה ולהכי קולן יתומו מספקא כל״ל. מ) ל״ל משום.

פי׳ הרז״ה

דקביעה וה׳ בדלות זב וזבה ונזיר שנטמא בקביעה יולדת ומצורע ושמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בדלות אבל בעשירות מביאין בהמה ולא עוף חרץ מן היולדת שמביאה בעשירות בהמה ועוף כאחד:

מתני׳ איזהו נדר האומר הרי עלי עולה שיש לו לקיים מה שהוציא בשפתיו ואני קורא עליו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה שכל מה שיצא מפיו יש עליו לקיים מה שאין כן בנדבה שכיון שאמר הרי זו עולה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט וכל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה וכן לשון נדבה לשון מתנה ועל זה נקרא שם הנדיב נדיב על שם מתנותיו לא על שם נדריו:

פיסקא מה בין נדרים לנדבות וכו׳ מנא הני מילי דתנו רבנן ונרצה לו לכפר עליו ר״ן אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאין עליו אין חייב באחריותו כדאיתא במגילה פ״א: **ב חטאת** שנתערבה בעולה. פי׳ חטאת מרובה יתומתו כולן ולא אמרינן נכבשינהו דנידי דבקדשים גזרו גזרה משום קבוע ולא הלכו בהן אחר הרוב ואע״ג דפירש ופדיון אין להם אלא בבהמה:

מתני׳ חטאת שנתערבה בחובה. פי׳ והוא קן סתומה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה לפי שבתחלה אינו יכול להקריב ולאחר שהקריב מנין חטאות שבחובה אני אומר כי כולן מן החובה היו ונתפרש הנשארים מן החובה כנגדן לעולות ובתוכן החטאת המעורבת ושוב אינו יכול להקריב לא חטאת ולא עולה שהרי כולן מפורשות והוו להו חטאת שנתערבה בעולה וכן עולה שנתערבה בחובה כולה על הדרך הזה מתפרשה ובודאי שכל משנתינו בנויה
ושנויה על העיקר הזה שהקינין מתפרשות בעשיית הכהן המחצה מהם משום אחד לשם חטאת או לשם עולה ונתפרש גם המחצה הנשאר כנגד המחצה העשוי זה הוא הדרך לכל משנתינו ולפי שאמר עולה שנתערבה בחובה
ומשמע שהחובה מרובה והנדבה מרועטת כי ההיא דמתני ליה רב יחזקאל לרמי בריה הנשרפין בנסקלין ואהדריה רב יהודה לפיכך בא לפרש ולומר שכן ה״ה כשהנדבה מרובה מרועטת או ששתיהן שוות בכולן דין א׳ הוא
שמנין עולות שבחובה קרבות והשאר מתות ואיידי דסליק מינה מפרש לה ומינה ילפינן לחטאת שנתערבה בחובה דלא מתני לה בלישנא אחרינא תנא נמי עולה שנתערבה

עין משפט נר מצוה

ג א מיי׳ פ״ח מהל׳ פסולי המוקדשין הלכה ז:
ד ב מיי׳ שם הל׳ ט:
ה ג מיי׳ שם הל׳ יא:
ו ד מיי׳ שם הלכה כ:

פי׳ הראב״ד

בדמי היפה שבהן ממין זה חטאת ובדמי היפה ממין זה עולה ויפסידו הבעלים המותר מביתו אבל בעוף א״א שאין לעוף פדיון שלא נאמר פדיון בפרשה אם בחזקותי לפסולי המוקדשים אלא לבהמה בלבד דתניא בסיפרא ומייתינן לה במנחות פ׳ המנחות והנסכים ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה׳ והעמיד את הבהמה וגו׳ והעריך בבעלי מומין שיפדו הכתוב מדבר או אינו אלא בבהמה טמאה ממש כשהוא אומר למטה אם בבהמה הטמאה ופדה בערכך הרי בהמה טמאה אמור כו׳: **חטאת** שנתערבה בחובה אין כשר אלא במנין חטאות שבחובה וכן עולה שנתערבה בחובה אין כשר אלא במנין עולות שבחובה בין שהנדבה מרובה והחובה מועטת בין שהחובה מרובה והנדבה מועטת בין ששתיהן שוות. פי׳ חובה זו היא קן סתומה של זבה או של יולדת או של שאר מחוסרי כפרה שלא נתפרשו איזו לחטאת ואיזו לעולה בלקיחת בעלים ועכשיו הם מתפרשות בעשיית כהן. והנדבה האמורה כאן היא העולה האמורה כאן וה״ה שהיה יכול לומר כן בחטאת ויאמר כן שהחובה מרובה וחטאת מועטת כו׳ אלא לפי שחטאת גם היא חובה לא יתכן לשומע להפריש בין חטאת לחובה ולפי׳ סידר משנתו בעולת נדבה שנתערבה בחובה שיש בה חטאת ועולה. נחזור לפרש משנתינו חטאת העוף שנתערבה בקן אחד סתומה של חובה הרי יש כאן שתי חטאות ועולה אחת אינו יכול להקריב מאלו השלש פרידין אלא חטאת אחת שהיא מנין חטאת שבחובה שהחובה אין בה אלא חטאת אחת בקן ואותה החטאת ראשונה קרבה ממה נפשך בין שהיא חטאת המתערבת בין שהיא אחת מן הקן הרי ראויה להקריב הראשונה לחטאת אבל השתי פרידות הנשארות אינו (חייב) [יכול] להקריבן לא חטאת ולא עולה שכשיבא להקריב אחת מהן חטאת שמא השנית של קן היא וכיון שמשך אחת מהן לחטאת השניה מאיליה היא נקבעת לעולה ואם בא להקריב עולה שמא החטאת שנתערבה היא הלכך ה״ל ספק חטאת שנתערבה בעולה וימותו וכן עולה ידוע שנתערבה בחובה אין כשר להקריב אלא עולה אחת שיקריב ראשונה והוא על הדרך עצמו שפי׳ לחטאת עכשיו פירשנו בעולה אחת שנתערבה בקן אחת סתומה שהעולות שבהן אינן אלא אחת כמו הנדבה המתערבת וזהו שתיהן שוות ששנינו במשנתינו ואם היו הקינין הסתומות שתים ועולת נדבה המתערבת אחת הרי עולת החובה מרובות על עולת הנדבה ויכול להקריב מהן שתי העולות כמנין עולות החובה ממה נפשך והג׳ פרידין הנשארים ימותו מפני שיש בהן

פירוש הרא״ש

ולהתנות. ואת שאינה מוצאת את בת זיווגה כל העולות בספק תביא ויתנה בעולת נדבה וחטאת אחת תביא על כל ספיקות: ד קן סתומה. פי׳ קן סתומה אלא נתפרש זו חטאת וזו עולה. וקן מפורשת אחר שנתפרש זו חטאת וזו עולה. ופרח גוזל מקן
סתומה לתוך המפורשת. וע״י שפרח לתוכה גוזל [נכרי] נתבלבלו המפורשת ואינו מכיר עתה איזה החטאת י): יקח זוג לשני. ואלו השלשה יומתו דחטאת ועולה מעורבות יחד. ואם חזר אחד מתוך אלשה לקן ראשונה כ): **או שפרח מן המפורש ראשון לסתומה ואינו מכיר הנשאר.** אם הוא חטאת או עולה: כולן יומתו. שאינו יודע אם עולה נתערבה בקן חובה ויקריב מנין עולות שבקן חובה ל):

ה חטאת מבאן. פי׳ מלד אחת יש חטאת ומלד א׳ יש עולה. ובאמצעיתו קן סתומה. ופרח מקינין סתומה גוזל לכאן וגוזל לכאן: לא הפסידה כלום בגופן התערובות. כי הכהן יקבע אותן שהלכו אצל החטאות ואותן שהלכו אצל העולות לעולות: **חזר לאמצע.** אחד מכאן ואחד מכאן או שחזר קן אחר לאמצע ואינו ידוע אם מלד א׳ חזר או מב׳ צדדין חזר: יכותו. דספיקא לחומרא: חזר **ופרח מן האמצע לצדדין.** ה״ג ומה שכתוב במשניות או שפרח א״א לפרשו דאילו פרח מחילה מן האמצעי לצדדין כבר שניהו דלא הספיד כלום. והראב״ד פי׳ חזר לגד אחד ואין אנו יודעים לאיזה חזר או שפרח מן האמצעי לב׳ צדדין וחז ואצ״ל זו קמני: **אין מביאין.** פי׳ אין מביאין תורין כנגד בני יונה דכתיב שני תורים או שני בני יונה אחד לחטאת ואחד לעולה אבל לא תור ובן יונה אחד לחטאת וא׳ לעולה: **תבפול ותביא עולתה תור.** להביא ממין החטאת ואם לא הקטיר הראשונה תצא לבית השרפה. ולא מבעיא הביאה חטאתה תחילה דאפילו לכן עזאי הולכים אחר הראשון. אלא אפילו הקריב הכהן את העולה תחילה אפ״ה הולכין אחר החטאת. ובספרא [פ׳ תזריע ספ״ד] דרש לה אחד לעולה ואחד לחטאת וכפר מכאן אמרו אשה שהביאה כו׳ מדסמוך כפרה לחטאת משמע שהוא עיקר והכל הולך אחריה. משמע דאם הביאה חטאתה ממין עולתה אין לריכה להביא עולה אחרת אע״פ שהקריבה עולתה קודם חטאתה וקשה בפ׳ תמיד נשחט [דף נט.] אמרינן זה בנה אב שכל החטאות קודמין לעולות הבאין עמהן ומשמע דאפילו בדיעבד מדאיצטריך לשנויי שאני עולת מצורע דרחמנא אמר והעלה שהעלה כבר ואדיעבד מייתי ליה התם. ותיכף הר״ר חיים דה״ה בעלמא נמי כשר בדיעבד והא דאיצטריך קרא במצורע מ) שם דכתיב ביה הוויה זאת תהיה תורת כדאמרינן פ״ג דמנחות [דף יט. כו.]: **אשה שהביאה חטאתה**

ישאירו אותן עד שנה הבאה ומשני משום דלריך להביאם מתרומה חדשה לשנה הבאה תיבת שעיר שנא משל ליבור אבל שנא משל כה״ג מאי איכא למימר גזירה פר אמו שעיר ופריך משום גזירה יעמתו אלמא ע) דל״ל גזירה במיתת קדשים ומיתרץ ר״ת דשאני התם דאית ליה תקנתא ברעיה הילכך פריך למה ל) גזירה שיעמתו אם יאתו לגזור לשופלן מהקרבה די להם שיגזרו עליהם רעיה למה אמרו שיעמתו אבל עוף דלית להו פדייה כיון שפסולים להקרבה ע״כ יעמתו. ומיהו קשה דאמרכתן גם בבהמה שגזרו מיתה אע״ג דאית ליה תקנתא ברעיה ביעמת [שם:] דקאמר שמא יאמרו הגורל קובע ושנה בתכלתה ולא פריך משום גזירה יעמתו כדפריך בתר הכי וכן בפסחים [דף עג.] ג) דקאמר גזירה לאחר ניתק אמו קודם ניתק. ומי׳ הרר״י מאורליי״ם דגזירה פר אמו שעיר קחשיב מיהא